Ба Шӯрои диссертатсионии 6D.КОА-059-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Зокирзода Зафар Хайрулло дар мавзӯи «Мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) пешниҳод шудааст

Мубрам будани мавзӯи диссертатсия. Диссертатсияи номзадаии Зокирзода Зафар Хайрулло ба яке аз мавзӯъҳои мубрами илм, амалия ва қонунгузории ҳуқуқи ҷиноятӣ бахшида шуда, дорои хусусияти ҳам назариявӣ ва ҳам амалӣ мебошад. Мусодираи молу мулк яке аз падидаҳои мубраму мураккаби ҳуқуқи ҷиноятӣ маҳсуб ёфта, дар шароити муосир ошкору возеҳ намудани табиати ҳуқуқи ҷиноятии он ҷавҳари асосии диссертатсияи Зокирзода Зафар Хайруллоро ташкил медиҳад. Зеро, дар замони муосир падидаи мусодираи молу мулк дар ҳолати рушд қарор дошта, он ҳамчун ҷазои ҷиноятӣ, чораи дорои хусусияти ҳуқуқии ҷиноятӣ, чораи амниятӣ ва ғайра эътироф гардида, атрофи он олимон бо далелу омилҳо нуқтаҳои назари хешро исбот кардаанд. Муаллифи диссертатсия дар таҳқиқоти худ мусодираи молу мулкро ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ баррасӣ намудааст.

Тавре, муаллиф иброз медорад, ки дар аввал қонунгузории муосири Ҷумҳурии Тоҷикистон низ таҷрибаи батанзимдарории мусодираи молу мулкро нигоҳ дошта, имконияти таъин гардидани онро барои содир намудани ҷиноятҳои вазнин ва махсусан вазнини бо мақсади ғаразнок содиршуда муқаррар месохт. Аммо, вобаста ба принсипи инсондӯстонаи қонунгузории ҷиноятӣ аз 13 июни 2013 табиати ҳуқуқии мусодираи молу мулк ба таври куллӣ тағйир дода шуда, имконияти таъин гаштани он танҳо нисбати молу мулки дар натиҷаи содир намудани ҷиноятҳои дар моддаи 57 Кодекси

ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон нишондода шуда, барои маблағгузории терроризм, гурӯҳи муташаккил, воҳиди мусаллаҳи ғайриқонунӣ ва иттиҳоди ҷиноятӣ истифодашаванда ё пешбинишуда маҳдуд гардонида шуданд.

Тағйиру иловаҳои ба Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон воридкардашуда дар даврони соҳибистиқлолии Ҷумҳурии Тоҷикистон шаҳодат аз он медиҳад, ки дар ҷумҳурӣ раванди гуманизатсияи ҷазоҳои ҷиноятӣ сурат гирифта истодааст. Чунин ҳолат бо он тасдиқ мешавад, ки Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон (с. 1998), баръакси Кодекси ҷиноятии солҳои 1935, 1961 пайдарпайии дигари намудҳои ҷазоҳоро «аз ҷазои сабуктар ба ҷазои вазнинтар» мустаҳкам менамуданд. Зимнан, дар муқоиса бо КҶ ҶШС Тоҷикистон (с. 1961) Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон мусодираи эҳтимолии корбурди мусодираҳои пурра ва қисмани молу мулкро ҳамчун намуди ҷазо хеле ҳам ихтисор намуд. Бинобар ин, муаллиф асоснок мекунад, ки таҳқиқи масъалаи мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ ва паҳлуҳои дигари он барои Ҷумҳурии Тоҷикистон бештар мубрам мебошад.

Яке аз масъалаҳои муҳими дигаре, ки дар таҳқиқоти мазкур муаллиф баррасӣ намуда, муҳимияти мавзӯъро инъикос намудааст, ин таҷрибаи танзими мусодираи молу мулк дар давлатҳои пасошӯравӣ, ки метавонад дар сурати такмил ёфтани қонунгузории амалкунандаи ҷиноятӣ аз ҷониби қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон ба назар гирифта шавад. Ғайр аз ин, сабаби дигари зарур будани омӯзиши қонунгузории хориҷӣ иборат аз он аст, ки солҳои охир дар ҷаҳон фазои умумии ҳуқуқӣ, махсусан дар соҳаи мубориза ба муқобили ҷиноятҳои дорои хусусияти байналмилалӣ ташаккул ёфта истодааст. Бинобар ин, таносубан ҳангоми коркарду таҳияи намудҳои ҷазо ва чораҳои дигари дорои хусусияти ҳуқуқии ҷиноятӣ бояд тавсияҳои аз тарафи ҷомеаи байналмилалӣ ва таҷрибаи қонунгузории пешниҳодшудаи давлатҳои хориҷӣ ба назар гирифта шавад.

Муаллиф ба пуррагӣ тавонистааст, ки дар доираи 3 боб ва 6 зербоб моҳияти мавӯзи таҳқиқоти диссертатсиониро баррасӣ намояд.

Дар муқаддимаи диссертатсия аҳамияти мавзӯи мазкур вобаста ба ҳаёти имрӯзаи ҷомеаи ҷаҳонӣ оварда шудааст, ки қобили қабул мебошад. Дар муқаддимаи диссертатсия мубрамияти мавзӯи таҳқиқот асоснок карда шуда, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ муайян гардида, асосҳои методологии он изҳор шуда, навгонии илмии таҳқиқот, аҳамияти назариявӣ ва амалиявии он тавсиф гардида, нуктаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳодшаванда баён карда шудаанд.

Боби якуми диссертатсия – «Танзими ҳуқуқии ҷазо дар намуди мусодираи молу мулк дар қонунгузории ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва давлатҳои хориҷӣ» аз ду зербоб иборат аст. Муаллиф дар боби мазкур ба таври дақиқ ва асоснок масъалаҳои инкишофи қонунгузории ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба ҷазо дар намуди мусодираи молу мулк ва таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузории ҷиноятиии давлатҳои пасошӯравӣ оид ба мусодираи молу мулк зери таҳлил қарор додааст.

Боби дуюм «Тавсифи ҳуқуқи ҷиноятии мусодираи молу мулк» аз се зербоб иборат аст. Дар он масъалаҳои табиати ҳуқуқӣ-ҷиноятии мусодираи молу мулк; мафҳум ва аломатҳои мусодираи молу мулк ва мақсади мусодираи молу мулк мавриди таҳлилу баррасӣ қарор гирифтаанд.

Боби сеюм «Проблемаҳои иҷрои ҷазо дар намуди мусодираи молу мулк» номгузорӣ шудааст. Дар боби мазкур тартиби иҷрои ҷазо дар намуди мусодираи молу мулк мавриди баррасӣ қарор гирифта шудааст.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Дар он ифода меёбад, ки диссертатсияи мазкур нахустин пажӯҳиши алоҳида ва мукаммали илмӣ оид ба мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ ба ҳисоб меравад. Дар диссертатсия тамоми паҳлӯҳои танзими ҳуқуқии масъалаи мазкур таҳқиқ шудааст. Чунончи, муаллиф маҷмӯи масъалаҳои зеринро баррасӣ кардааст, ки дар илми ҳуқуқшиносии муосир навгонӣ маҳсуб меёбанд: таҳлили инкишофи қонунгузории ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба ҷазо дар намуди мусодираи молу мулк; баррасии таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузории ҷиноятиии давлатҳои пасошӯравӣ оид ба мусодираи молу мулк; муайян намудани табиати ҳуқуқи ҷиноятии мусодираи молу мулк; ошкор намудани мафҳум ва аломатҳои

мусодираи молу мулк; омӯзиши мақсади мусодираи молу мулк; баррасии масъалаҳои иҷрои ҷазо дар намуди мусодираи молу мулк.

Асоснокӣ ва муътамад будани хулосаҳо ва тавсияҳое, ки дар диссертатсия зикр гардидаанд. Диссертатсия таҳқиқоти анҷомёфтаи илмӣ-тахассусӣ буда, натиҷаи он барои рушди илми ҳуқуқи ҷиноятӣ, ҳуқуқи иҷрои ҷиноятӣ ва қонунгузории он мусоидат мекунад. Ҷанбаҳои дигари мавзӯи диссертатсия барои рушди илмҳои соҳавии дигари ҳуқуқшиносӣ, инчунин таҷрибат судӣ мукаммалгардонии қонунгузориҳои ҷиноятӣ ва иҷрои ҷазои ҷиноятӣ аҳамияти муҳим дорад.

Таҳлили диссертатсия, ақидаҳо, нуктаҳои илмӣ, хулосаҳо, мафҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, инчунин таҳлили танқидии ақидаҳои дар илм ҷойдошта, муайян намудани мавқеи мустақили хеш, асоснокунии нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳо бо истифода аз доираи кофии маводҳои илмӣ ва таҷрибаи амалӣ аз он дарак медиҳад, ки таҳқиқоти мазкур мустақилона навишта шудааст.

Аҳамияти илмӣ, амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф аз ҷиҳати назариявӣ ба рушди ҳуқуқи ҷиноятӣ саҳми муайяне дорад, чунки дар натиҷаи гузаронидани таҳқиқот афзоиши донишҳо оид ба мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ ба мушоҳида расид. Хулоса ва пешниҳодоти таҳқиқот метавонанд ҳангоми таҳияи дастурҳои назариявӣ ва амалӣ, баҳри такмил додани танзими ҳуқуқи муносиботи ҷамъиятӣ, дар раванди татбиқи мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ истифода бурда шаванд. Аҳамияти амалии таҳқиқот аз имконоти истифодаи натиҷаи пажӯҳиши мавзӯъ дар фаъолияти ҳуқуқӣ ҳангоми таҳияи қонунҳо нисбати масъалаи мавриди таҳқиқ дар раванди таълим, аз ҷумла, ҳангоми хондани лексияҳо ва гузаронидани машғулиятҳои семинарӣ дар ҳуқуқи ҷиноятӣ, инчунин дар амалияи татбиқи мусодираи молу мулк хамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ иборат аст.

Дар баробари ҷанбаҳои зиёди мусбат доштани таҳқиқоти унвонҷӯ баъзе масъалаҳои баҳснок ба мушоҳида мерасад. Бо назардошти андешаҳои боло

баъзе эродҳо ба мазмун ва шакли диссертатсия ва автореферат пешниҳод мешаванд:

1. Яке аз масаъалаҳои муҳиме, ки муҳаққиқ мавриди омӯзиш қарор додааст, дар мавзӯи мазкур, ин таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузории ҷиноятиии давлатҳои пасошӯравӣ оид ба мусодираи молу мулк (аз ҷумла дар зербоби 2, боби 1 диссертатсия бевосита ин масъала ҷой дорад) мебошад. Дар ҳақиқат таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузорӣ дар шароити имрӯза хеле муҳим аст. Аммо, муаллиф дар боби 1, зербоби 2-и диссертатсия ин масъаларо хеле маҳдуд баррасӣ намудааст, зеро муаллиф танҳо зимни баррасӣ қонунгузории давлатҳои пасошӯравиро ба асос гирифтааст. Барои ошкор намудани аломатҳои зиёди фарққунанда зимни таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқӣ асосан баррасӣ намудани қонунгузории давлатҳои аз рӯйи низоми ҳуқуқиашон гуногун мақсаднок мебошад. Аммо, дар таҳқиқоти мазкур мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ танҳо дар доираи қонунгузории давлатҳои пасошӯравӣ мавриди таҳлилии пурра қарор гирифааст. Ба андешаи мо, муҳаққиқро зарур буд, ки дар баробари таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузории ҷиноятиии давлатҳои пасошӯравӣ оид ба мусодираи молу мулк ба қонунгузории давлатҳои дигар, махсусан қонунгузориҳое, ки ба низоми ҳуқуқии англосаксонӣ, мусулмонӣ ва дигар низомҳои ҳуқуқӣ алоқаманд аст, ба асос мегирифт.

2. Бояд зикр намуд, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон баъд аз ворид намудани тағйиру иловаҳо ба моддаи 57 Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи ворид намудани тағйиру иловаҳо ба Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон» аз 13 июни соли 2013 ба ин намуди ҷазо тағйиру иловаҳо зиёд ворид карда шудааст ва то андозае падидаи мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ табиати ҷиноятӣ-ҳуқуқии худро тағйир додааст, аммо ин масъала дар таҳқиқоти унвонҷӯ пурра таҳқиқ нашудааст.

3. Дар саҳифаи 125 диссертатсия маълумоти омории Хадамоти иҷрои назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар робита ба иҷрои мусодираи молу мулк дар

солҳои 2012-2019 оварда шудааст. Аз соли 2012-2019 танҳо барои иҷрои ҷазои иловагии мусодираи молу мулк 2914 иҷроварақа ба иҷрочиёни суд ирсол карда шуд, ки аз он 2561 ҳукми суд иҷро шуда, 353 ҳукми дигар иҷро нагардиданд. Унвонҷӯ, бояд сабабҳои иҷро нагардидани ҳукми судиро муайян намуда, дар таҳқиқоти худ баҳри боз ҳам мукаммалгардонии фаъолияти судҳо оид ба иҷрои ҳукми суд барои таъини ҷазои мусодираи молу мулк таклифҳои муфидро пешниҳод менамуд. Мутаассифона дар диссертатсия ин нуқтаи назар ҷой надорад.

Албатта, камбудиҳои зикршуда сифати таҳқиқоти диссертатсионии тақризшавандаро паст намекунанд ва баҳои мусбати диссертатсияро тағйир намедиҳанд. Хулосаҳои пешниҳодгардидаи Зокирзода Зафар Хайрулло мантиқан дуруст ва илман асоснокананд. Бешубҳа, натиҷаҳои таҳқиқоти илмии тақризшаванда аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ доранд, метавонанд дар фаъолияти илмӣ ва раванди таълим истифода бурда шаванд.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Тавре маълум гардид Зокирзода Зафар Хайрулло ба ҳайси аспиранти кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон таҳсил намудааст. Чунин фаъолияти унвонҷӯ гувоҳи он аст, ки мутобиқати тахассуси илмии Зокирзода Зафар Хайрулло барои дарёфти дараҷаи илмӣ ба ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) ҷавобгӯ буда, ҳамзамон робитаи кор бо ихтисоси мазкур мувофиқ аст. Яъне, диссертатсия дар доираи барномаи дурнамои корҳои илмӣ-таҳқиқотии кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон омода карда шудааст. Яке аз бандҳои дурнамои корҳои илмӣ-таҳқиқотии кафедраи мазкур «Сиёсати ҳуқуқии ҷиноятии ҶТ дар даврони муосири рушд» номгузорӣ шудааст, ки он фарогири мавзӯи таҳқиқоти диссертатсия мебошад.

Чоп намудани таълифоти натиҷаҳои диссертатсия дар матбуоти илмӣ. Муаллифи 21 мақолаи илмӣ мебошад, ки ба таҳлили паҳлӯҳои гуногуни

мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ бахшида шудаанд. Аз ин теъдоди асарҳои илмӣ, 10 мақола дар маҷаллаҳои тақризшаванда ва тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон чоп шудаанд.

Муқаррароти асосӣ ва хулосаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар мақолаҳои илмӣ ва маърӯзаҳои муаллиф дар конференсияҳои сатҳи гуногун инъикос ёфтаанд. Муаллиф аз соли 2015 то инҷониб дар семинарҳои илмии кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон бо гузоришҳои илмӣ баромад кардааст.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ. Саҳми шахсии муаллифи диссертатсия ба сатҳи навгонии илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд, мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ асоснок карда мешавад. Ҳамчунин, тарзи навишт, гузориши масъала, сабки диссертатсия саҳми шахсии муаллифро нишон медиҳад. Илова бар ин, аз тарафи муаллифи диссертатсия дар мақола ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ пешниҳодҳо ҷиҳати такмил бахшидани қонунгузории ҷиноятии ватанӣ ва фаъолияти мақомоти ҳуқуқтатбиққунанда дар соҳаи татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ оид ба мусодираи молу мулк ҳамчун ҷазои ҷиноятӣ баён гардид.

Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Таҳқиқоти диссертатсионӣ аз ихтисорот, муқаддима, се боб, шаш зербоб, хулоса ва номгӯи адабиёт (маъхазҳо) иборат мебошад. Ҳаҷми умумии диссертатсия 176 саҳифаро дар бар мегирад.

Мувофиқати автореферат ба муҳтавоии диссертатсия. Автореферат ба муҳтавоии диссертатсия мувофиқат дорад. Дар автореферат натиҷаҳои асосии таҳқиқоти дисертатсионӣ, аз он ҷумла мазмун мухтасар ва кофии бобҳо ва зербобҳои диссертатсия дарҷ ёфтаанд.

Ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мутобиқ будани тартиб ва танзими диссертатсия. Ҳамчунин омӯзиш ва мутолиаи таҳқиқоти мазкур аз ҷониби доираи васеи

олимони ватаниву хориҷӣ дар риштаи ҳуқуқ, ки ба мавзӯи танзими мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ доранд, манфиатбахш мебошад. Дар маҷмӯъ диссертатсияи Зокирзода Зафар Хайрулло ба талаботи банди 10-16-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор), ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми ноябри соли 2016, таҳти № 505 тасдиқ шудааст, мутобиқат намуда, таҳқиқоти илмӣ тахассусе мебошад, ки барои рушди илми ҳуқуқи ҷиноятӣ аҳаммият дошта, дар роҳи ҳал ва коркарди навъи илман асоснокшудаи назариявӣ дарҷ шудааст, ки ба рушди кишвар мусоидат менамояд.

Қисмати хотимавии тақриз. Аз омӯзиши матни пурраи диссертатсия ва автореферат хулоса намудан мумкин аст, ки таҳқиқоти довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ Зокирзода Зафар Хайрулло пурра ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ҷавобгӯ мебошад, зеро натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф барои рушди илми ҳуқуқи ҷиноятӣ ва соҳаҳои дигар мусоидат карда, боис мегарданд, ки яке аз масъалаҳои муҳимми илми ҳуқуқи ҷиноятӣ такмил ёбад. Хулоса, пешниҳод ва дастовардҳои муаллиф барои рушди қонунгузорӣ, фаъолияти мақомоти дахлдори давлатӣ ва такмили соҳа аҳаммияти муҳим доранд.

Ҷиҳатҳои инноватсионии таҳқиқоти анҷомдода дар он аст, ки ба қонуниятҳои таҳлили илмӣ ва услуби хосса асосёфта, мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ ва инчунин унсурҳои асосии онро ифода мекунад. Дар таърихи илми ҳуқуқшиносии Тоҷикистони соҳибистиқлол манбаи муҳими дониши назариявӣ ва амалӣ оид ба мусодираи молу мулк ҳамчун намуди ҷазои ҷиноятӣ мебошад.

Ҳамзамон, онҳо метавонанд, ҳангоми таҳия ва татбиқи барнома, стратегия ва консепсияҳои давлатӣ истифода шаванд. Маводи диссертатсия ҳангоми тадриси фанни таълимии ҳуқуқи ҷиноятӣ, ҳангоми иҷрои корҳои мустақилона, навиштани рисолаҳои дипломӣ, магистрӣ, диссертатсияҳо

метавонад ба таври васеъ мавриди истифода қарор гиранд, ки ҷанбаҳои мусбати корро нишон медиҳанд.

Дар умум, Зокирзода Зафар Хайрулло сазовори дарёфтаи дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мебошад. Бояд иброз намуд, ки тақризи мазкур бо дарназардошти бандҳои 78-85-и «Низомномаи намунавӣ оид ба Шӯрои диссертатсионӣ», ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 ноябри соли 2016, № 505 қабул шудааст, омода ва пешниҳод гардидааст.

Суроға: Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода (734019, Тоҷикистон, ш. Душанбе, кӯчаи Муҳаммадиев 17/6). Тел: +992-372-32-50-00. Факс: +992-372-32-50-03. E-mail: ddzt@ddzt.tj. http://ddzt.tj

Мудири кафедраи таърих ва робитаҳои байнифарҳангии
Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон
ба номи Сотим Улуғзода,
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор **Азимзода Н.Б.**

Имзои Азимзода Н.Б.-ро тасдиқ мекунам.
Мудири шуъбаи кадрҳои Донишкадаи
давлатии забонҳои Тоҷикистон ба
номи Сотим Улуғзода **Наҷмудинов Ш.М.**